

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

64 Coadiutoriae forma est semper confideranda, ubi de illius viribus
dubitari contigerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

precedere debeat, canonici enim pares ipsi, coadjutor propria dignitate, & prerogativa, coadjutores autem aliena tantum praeferunt dignitate, & propriae auctoritatis lumine fulgentes praeferrunt debent illis, qui aliena luce coruscant, aut vices aliorum gerunt, Dec. in cap. sane, il 2. num. 12. de off. deleg. vers. sed habito respectu, & vers. & resolvendo omnia supra dicta Jas. in l. more, num. 4. ff. de jurisd. omn. jud. Purpur. in l. 1. num. 632. ff. de off. ei. cui mand. est jurisd. & ibi Jacob. de Nig. num. 14. Alciat. respons. 199. num. 36. Menoch. cons. 51. num. 24. & 35. lib. 5. sed, quia coadjutores inserviunt in eodem ordine, in quo serviebant coadjuti aequitas suadet, ut in eodem ordine post omnes canonicos ejusdem ordinis federe debeant, honoremque & debetur constitutis in dignitate, ratione excellentiae. Cassau. in Cat. glor. mund. par. 1. consil. 8. & ordo sacerdotalis excellit ordinem diaconalem: Absurdum enim est auditu, diaconum extolli super presbyterum c. legimus 93. dist. cum ordo sacerdotalis praeminet dignitati regali cap. duo post med. 69 d.

60 Coadjutor autem & canonici vocatur etiam canonicus fictus, & verum ficto praeferrunt debet, cap. fraternitatis. de frigid. & malef. & cap. cum venerabilis. de relig. dom. Ideo canonici veri & ficti sunt praeferrunt, ut consiluit Gemin. cons. 138. num. 1. in fi. & num. 2. & 3. & Rebuff. in prax. benef. tit. de reser. etiam per val. num. 30. & ex dispositione juris communis coadjutor non debet praecedere canonicos antiquiores, cap. statuimus, de major. & obed. gloss. in cap. fin. in ver. antiquiores, de consuet. lib. 6. & Mohed.

decif. 262. quae procedunt data ordinis paritate, & si vero detur coadjutor canonico in ordine sacerdotali; licet canonicos ejusdem ordinis sacerdotalis praecedere non possit, canonicos tamen in ordine diaconali, & subdiaconali praecedere debet, per text. in d. cap. statuimus, ubi etiam Joann. num. 1. & Abb. 3. not. de majorit. & obed. & cap. a subdiacono 93. dist. cum aliis supra deductis.

63 Quae potest, & quid juris inter canonicum ejusdem ordinis, & coadjutorem primò receptum, utrum provisus postea de alio canonicatu vacante debeat praeferrunt coadjutori ejusdem ordinis primò recepto, & probatur, quòd sic, ex deductis per Menoch. d. consil. 51. num. 24. & 25. lib. 1. cum aliis supra allegatis, & est ratio, quia coadjutor non est canonicus, nec possidet, uti canonicus, sed uti coadjutor, & non proprio, sed coadjuti nomine possidet, inservit, & administrat, & coadjutoris officio cessante, in possessionem canonicatus, & praebendae, ac annexorum, juriumque, & pertinentiarum eorumdem est inducendus, & tunc, uti canonicus, in possessionem induci, ac in canonicum recipi, & ad praebendam admitti debet, ac in fratrem, stallum sibi in choro, & loco in capitulo cum juris plenitudine assignatis, ut expresse verba coadjutoriae sonant, & cum in fratrem, non recipiatur, nec uti canonicus, possessionem, & stallum in choro acquirat, nisi post mortem coadjuti, tunc post omnes canonicos sui ordinis debet installari, quia & primò in eodem ordine in fratrem receptus, ultimò receptum in omnibus praecedere debet, per regulam, qui prior est tempore, ut in cap. qui prior, de reg. jur.

Gg 2

in 6.

in 6. l. quoties utriusque ff. eod. tit. d. cap. statuimus de major. & obed.

Quando autem dubitatur de juribus coadjutorum, semper forma coadjutoria est consideranda. Ioan. And. in c. si n. 8. & 9. de cl. agr. & Rot. in dec. Salam. coram Pegn. sub die 25. Iun. 1593. & cum hodie de stylo concedantur coadjutoria, tã in spiritualibus, quam temporalibus cum plena, libera, & omnimoda potestate, regulariter coadjutores omnia possunt, quæ possunt coadjuti, ut c. is cui de elec. in 6. & Old. conf. 44. num. 2.

65 Ideo, coadjutore ÷ infirmo, vel corporaliter legitime impedito, lucrabitur distributiones quotidianas. cap. unic. de cler. non resid. in 6. Abb. in c. 1. num. 7. de cler. agr. & Covar. in lib. 3. var. resolut. c. 13. num. 8. quia coadjutores regulariter residere, & inservire solent, secus autem de coadjuto, quia coadjutore ex causa, quæ excusat, absente, & coadjuto in infirmitate detento, non superlucratur distributiones quotidianas, cum enim integra valetudine non consueverit horis canonicis interesse, distributiones quotidianas superlucrari non potest. Abb. in d. cap. 1. num. 6. & Covar. post alios, quos citat. in eod. cap. 13. num. 8. vers. sexto hoc, coadjutor enim solitus horis canonicis interesse, distributiones in infirmitate lucratur, quia fingitur residere, sed fictio non habet locum in coadjuto, qui residere non solet, cum hoc æquitas non suadeat. Bart. in l. si quis pro emptore. n. 2. ff. de usucap. & Veral. decis. 289. n. 68. 9. par. 2. quæ procedunt etiam in impeditis, & legitimis impedimentis detentis, ut in d. c. uni. de cler. non resid. in 6. Covar. sub eod. n. 2. vers. 8. & Rot. coram

eod. Pegn. in ea. cau. Salmantin. sub die 20. Iunii. 1594.

66 Coadjuto ÷ excommunicato, quaeritur, an coadjutor pro eo distributiones quotidianas lucrari possit, cum enim coadjutor non agat, nec inserviat nomine excommunicati, sed nomine proprio, aut nomine Ecclesie, ut per Innocent. in cap. fin. in fin. de procur. Oldrad. consil. 44. & Compost. in cap. fin. n. 17. de cler. agro. videtur, affirmative respondendum, tamen veritas est in contrarium, quia Inno. affirmat excommunicationem coadjuti non nocere coadjutori, quominus suo, vel Ecclesie nomine, agere possit, & verba litterarum sunt ponderanda.

67 Si enim, ÷ in litteris coadjutoria diceretur, quod inservire deberet coadjutor pro coadjuto, & pro ipso coadjuto lucrari, hoc privilegium intelligeretur competere coadjuto, dummodo esset habilis, & capax, excommunicatus autem non lucratur fructus, aut emolumenta beneficiorum. cap. pastoralis. §. verum. de appellat. Rot. decis. 8. n. 10. de sens. excommu. in antiq. & Put. decis. 180. lib. 1. si verò coadjutori ex forma litterarum essent concessæ distributiones quotidianæ, & alia emolumenta superlucrari solita, tunc excommunicatio coadjuti, quominus coadjutor portionem sibi à Papa concessam percipere valeret, nocere non posset. Ioan. de Imol. inc. fin. in fin. de procur. & Rota in ead. causa Salmantina coram eod. Pegn. sub die 9. Iunii 1595.

68 Qui autem ÷ propter excommunicationem non potest per se aliquid agere, neq; poterit per alium ad suam utilitatem c. fin. de procur. & ibi Imol. num. 6. satis enim esset indecorum, ut propter pro-

pti